

OKOLJSKA ZGODOVINA MED PRETEKLOSTJO IN SEDANJOSTJO

Žarko Lazarević
Inštitut za novejšo zgodovino

O okoljski zgodovini

Okoljska zgodovina –
vzajemno razmerje med
človekom/družbo in
naravo

Odmik od
antropocentrizma –
človek in narava kot dve
entiteti v interakciji

Narava kot entiteta –
raznoverstnost,
nestabilnost,
dolgoročnost, globalnost
(interdisciplinarnost).

Raziskovalna vprašanja

Raziskovalna vprašanja
skozi optiko narave,
materialnega sveta in
kulture.

Kompleksnost in
soodvisnost procesov v
okolju in posameznih
ekosistemih v razmerju do
ekonomskih in družbenih
potreb prebivalstva.

Raziskovalna vprašanja

	Narava	Materialni svet	Kultura
Okolje	Okolje kot ekonomski vir	Organska vs. moderna ekonomija	Soodvisnost med ekonomijo in okoljem
Podnebje	Globalne spremembe Lokalne manifestacije Vremenski incidenti	Ranljivosti in tveganja	Politike obvladovanja ranljivosti in tveganj Krizni management
Komodifikacija naravnih virov	Naravni viri kot dobrina	Lastninjenje in procesi komodifikacije	Ekonomsko in socialno vrednotenje
Okoljska patologija in anomalije	Človeška dejavnost Naravne nesreče	Ranljivosti in tveganja	Politike obvladovanja ranljivosti in tveganj Krizni management
Prakse in politike utilizacije	Strukture, prakse in vlaganja	Ne/trajnostni modeli	Zasnove gospodarske in socialne politike
Družbena razmerja (kapitalizem, socializem)	Okolje kot socialna dobrina	Institucionalizacije varstva okolja	Okolje med naravnim in družbenim konceptom (politika)

“Nauki” okoljske zgodovine

Sprememba zornega kota v zgodovinopisnih raziskavah torej družbo sooča z momenti dolgoročne naravne nepredvidljivosti, nestabilnosti, tveganja in potencialne ranljivosti kot **trajne konstante zgodovinskega dogajanja.**

Kmetovalec je prirodi gospod in hlapec. (proto okoljska zavest)

“Nauki” okoljske zgodovine

- Verena Winiwarter: *”Spreminjajoča se zemlja in ljudje, ki jo skušajo oblikovati, predstavljajo kompleksen sistem, ki ga ne bo nikoli mogoče povsem razumeti, še manj pa napovedati njegovo prihodnost. Spirala tveganja, koncept okoljske zgodovine, ilustrira, da obvladovanje tveganja, ki se na prvi pogled zdi uspešno, pogosto vključuje nova, neznana tveganja. Ta postanejo očitna šele, če nanje pogledamo z dolgoročne perspektive”.*

“Nauki” okoljske zgodovine

Sposobnost človekovega
učenja - prilagajanje
(pojavi trajnostnih praks
v preteklosti) in naravne
samoobnove

ZGODOVINE ŠE NE BO
KMALU KONEC